

МОЛОДИЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 7 травня 1987 року

№ 56 (3875).

Ціна 2 коп.

В ОБКОМІ ЛКСМУ УКРАЇНИ

На черговому засіданні бюро обкому комсомолу було розглянуто питання «Про хід виконання постанови бюро обкому ЛКСМУ від 25 вересня 1985 року «Про стан обліку членів ВЛКСМ в обласній комсомольській організації».

Бюро обкому ЛКСМУ України випало роботу міських і райкомів комсомолу по виконанню даної постанови незадовільною. Заходи, які повинні були комітети комсомолу по наведенню порядку в обліку членів ВЛКСМ, видачі і зберіганні комсомольських документів, є недостатніми.

У Знаменському міському та Долинському райкомі комсомолу допускають факти приписки і окультизації. В Голованівському та Компаніївському райкомі не розкладають персональні справи тих комсомольців, які загубили комсомольські документи. На низькому рівні це в міських і райкомів внутрішньокласова дисципліна. Допускаються факти грубого порушення нормативних інструкцій ЦК ВЛКСМ.

За халатне ставлення до своїх обов'язків, грубе порушення інструкцій по обліку членів ВЛКСМ, факти окультизації і приписки перший секретар Знаменського міського комсомолу М. Давидов заслуговує звільнення з роботи, але, враховуючи його особисте задоволення, що до 1 липня будуть усунені вказані недоліки, обмежитись суворим попередженням.

За невиконання рішення бюро обкому комсомолу від 25 вересня 1985 року по наведенню порядку в обліку членів ВЛКСМ, грубі порушення інструкцій ЦК ВЛКСМ «Про облік членів ВЛКСМ і порядок видачі комсомольських документів зрешта 1975 року» бюро обкому комсомолу оголосило суворі догани із занесенням до облікової картки члена ВЛКСМ першим секретарем Гайворонського, Долинського райкомів комсомолу т.т. Німчук Н., Івашенко С.

Суворо попереджено бюро і особисто перших сек-

ретарів Новоархангельського (А. Шаров), Голованівського (С. Осипенко), Новогородківського (О. Чалачин), Добровеличківського (В. Новосад), Онуфріївського (О. Сисой), Новомиргородського (В. Буряк) райкомів за повільне усунення недоліків по наведенню порядку в обліку членів ВЛКСМ.

Бюро обкому вказало завідувачу відділом комсомольських організацій О. Сніжку, завідувачу сектором обліку членів ВЛКСМ і статистики Л. Горощко, інструкторам О. Штадценку, Ю. Савустяненку, О. Сіомі на слабку роботу по наданню практичної допомоги міським і районним комсомольським організаціям.

Зобов'язано бюро міських і райкомів ЛКСМУ, комітети комсомолу з правління райкомів глибоко проаналізувати стан індивідуальної роботи з молоддю, ажити заходів по зміцненню внутрішньокласової дисципліни.

Бюро обкому ЛКСМУ України розглянуло питання «Про перебудову роботи комітету комсомолу при районному об'єднанні «Друкар» у боротьбі за підвищення якості продукції у зв'язку із введенням держприймання».

У постанові підзначалося, що комітет комсомолу ВО «Друкар» проводить певну роботу по залученню молоді до боротьби за високу якість продукції, яка випускається. Близько 2 тисяч молодих виробників, 24 комсомольсько-молодіжні колективи взяли підписання союзов'язання на 1987 рік. 15 комсомольцям надано право працювати з особистим клеймом.

Разом з тим комітет комсомолу ще недостатньо бере участь у боротьбі за високу якість продукції, особливо із введенням держприймання. Молодіжні робітниками ще допускається брак, а комсомольські організації не заносять цим фактам принципової оцінки.

Бюро обкому комсомолу звернуло увагу комітету комсомолу ВО «Друкар»

догану з занесенням до облікової картки члена ВЛКСМ заступника завідувача комсомольських організацій Долинського райкому комсомолу В. Жерновому і зобов'язало бюро райкому ЛКСМУ розглянути на своєму засіданні доцільність перебування його на даній посаді.

Бюро обкому вказало заступнику завідувача відділом робітничої і сільської молоді обкому комсомолу С. Чернявському на недостатній контроль за діяльністю відповідної категорії працівників райкомів і міських комсомолу. Звернуто увагу перших секретарів міських і райкомів комсомолу на безумовне виконання інструктивного листа ЦК ЛКСМУ про функціональні обов'язки працівників райкомів, міських комсомолів, які ведуть питання агропромислового комплексу.

У постанові бюро обкому підзначається, що у вересні 1984 року в штаті сільських райкомів і міських комсомолу для кращого керівництва комсомольськими організаціями агропромислового комплексу було додатково введено посади заступника завідувача й інструктора відділу комсомольських організацій. Однак в стилі окремих райкомів ЛКСМУ по-старому спостерігається поверховий підхід у керівництві комсомольськими організаціями АПК.

Аналіз справ у Долинській районній комсомольській організації показав, що тов. Жерновий В. самоусунився від виконання своїх прямих обов'язків. Не знає і не вникає в стан справ комсомольських організацій на місцях. Часом своєю бездіяльністю прикриває окультизування, приписки. В. Жерновий не займається залученням молоді села до участі в розвитку особистих підсобних господарств, впровадження бригадного підряду тощо. Райком не проводить роботу по створенню районної школи передового досвіду. Допущено формалізм в шефстві райкому над відстаючою фермою, в організації соціалістичного змагання молоді села.

За серйозні недоліки в роботі, допущені факти окультизування і самоусунення від своїх прямих обов'язків бюро обкому ЛКСМУ оголосило сувору

виправдати його сумлінною працею.

Нині Володимир Долинський разом зі своїми колегами допомагає хліборобам району в проведенні весняно-польових робіт: транспортує в господарства мінеральні добрива та гербіциди, як виникає необхідність, підвозить посівний матеріал до агрегатів у поле. Так буде аж до завершення відповідальної кампанії.

День за днем, впевнено рукою, пише свою трудову біографію молодий водій, член комітету комсомолу підприємства Володимир Долинський. І за кожним її рядком — справи. Великі і малі, помітні і буденні. Але обов'язково корисні, потрібні людям.

М. КУРІЄНКО.
м. Ульяновка.

Олександрійська фабрика дів'яних паперів — місце роботи ударниці комуністичної праці Валентини СОЛОМКИ (на знімку). Шість років тому почала Валентина тут свою трудову біографію, опанувавши професію укладальника-пакувальника. Її портрет по праву на міській Дошці пошани — молода виробниця щозміни більш, ніж у півтора рази перекинув планові завдання, а в громадському житті активна як член редколегії «Комсомольського прожектора», заступник секретаря парторганізації цеху. А вечорами товариші бачать її ще й із червоною пов'язкою дружинника, на заняттях фабричної художньої самодіяльності.

Фото М. ПАЛЬЧИНА.

Вахта пам'яті, вахта миру

НОВГОРОДНА. Рада ветеранів війни та праці, створена при Митрофанівській сільській Раді народних депутатів, на честь Вахти пам'яті виступила ініціатором збору від громадян села добровільних грошових внесків у Радянський фонд миру. Всього зібрано понад 430 карбованців.

МАЛА ВІСКА. Чималу допомогу ветеранам війни і праці, котрі проживають на території міста, надали протягом Вахти пам'яті учні Маловишківського професійно-технічного училища № 16. Так, Віктор Сологуб, Микола Рубан і Василь Гуменний з чотирнадцятої групи попрацювали в саді ветерана війни Олександра Корнійовича Коваленка. Хлопці обробили присадибну ділянку, навели порядок в саду, заготовили паливо. А заступник секретаря комсомольської організації училища Валентина Волошин взяла шефство над ветераном праці Варварою Овсієюною Артишко.

УЛЬЯНОВКА. Всі учні та вчителі Грушківської школи зібралися на традиційну лінійку «Пам'ять», присвячену Дню юного героя-антифашиста. Присутні з хвилюванням слухали пісню «Бухенвальдський набат». Хвилююче мовчання всі присутні вшанували пам'ять тих, хто боровся за незалежність своєї країни. В кінці лінійки «Слово-обіцянку» зачитала учениця десятого класу Наталя Сафронова. Всі учні одноголосно підтримали її.

ВІТАЄМО завідувача відділом пропаганди «Молодого комуніста» Петра СЕЛІЩЕВЬКОГО з врученням диплому лауреата обласної журналістської премії імені Ю. Яновського.

М. Олександрія.

ВЕДЕ ДОРОГАМИ НЕСПОКІЙ

Йому тільки двадцять два. Прекрасний вік, коли ще все життя попереду, і можна встигнути стільки зробити! Треба тільки поспішати, не гаяти часу даремно. Володя це добре розуміє. За свою коротку трудову біографію він устиг зробити немало добрих справ.

Мрія стати шофером з'явилася у хлопця ще в шкільні роки. Вона й привела його в Ульяновське середнє професійно-технічне училище.

Після училища на кілька місяців, що залишились до призову на служ-

бу в Радянську Армію, молодий водій сідає за кермо автомобіля. Зав'язав, наполегливо, працює в колгоспі імені Леніна. А коли настає час йти виконувати почесний обов'язок перед Батьківщиною, проводить юнака весь колектив автопарку гостинно.

Служба була нелегкою. Рядовий Володимир Долинський виконував інтернаціональний обов'язок у Демократичній Республіці Афганістан. Служив добре, відзначався дисциплінованістю і сміливістю.

Стрункий, підтягнутий,

здається, щойно тільки скинув військову форму. Володимир у вільну хвилину розповідає товаришам про службу. Та вона, пауза в роботі, випадає рідко. Бо завжди хлопець в русі, завжди знайде для себе справу. Не випадково й має він нині найвищі показники серед колег, достроково завершив перший рік дванадцятирічної планів квітня та трьох місяців нинішнього рапортував, як і зобов'язувався, попередній XX з'їзду ВЛКСМ.

Комсомольці виявили Володимирові Долинському високе довіря, обравши його делегатом XXV з'їзду комсомолу республіки. — Це високе довіря, — сказав, повернувшись з комсомольського форуму, Володимир, — постаріє

НАШ СУЧАСНИК

М. Олександрія.

УВАГА!

ТРИВАЄ КОНКУРС
НА КРАЩУ ЕМБЛЕМУ
МІЖНАРОДНОГО
КЛУБУ МОЛОДИХ
МЕХАНІЗАТОРІВ
«КІРОВОГРАД —
ТОЛБУХІН»

Як ми вже повідомляли, обком ЛКСМ України та рада міжнародного клубу молодих механізаторів «Кіровоград — Толбухін» оголосили конкурс на кращу емблему клубу. До участі в ньому запрошуються професіональні та самодіяльні художники, члени гуртків образотворчого мистецтва при Палацах піонерів та клубів інтернаціональної дружби.

В ескізах емблеми повинні знайти відображення дружні зв'язки трудівників Кіровоградщини та Толбу-

хінського округу НРБ, нові елементи технічного співробітництва молодих механізаторів обох країн. Саме цим вимогам, на нашу думку, відповідають ескізи, надіслані олександрійцем Василем Вераскіним. Один з них ми публікуємо сьогодні.

«Молодий комунар» і надалі публікуватиме найкращі малюнки.

Нагадаємо, що конкурс триває, а зати участь у ньому можуть всі бажаючі. Ескізи слід виконувати на креслярському папері, розмір по ширині якого не перевищує 7 сантиметрів (застосовувати до двох варіантів). Оригінали виконуються в двох варіантах: кольоровому — гуаш, акварель та чорно-білому — туш.

Разом з ескізами автори повинні повідомити про себе такі дані: прізвище, ім'я та по батькові, вік, професію, домашню адресу і телефон.

Малюнки надсилайте на адресу обкому комсомолу: 316050, вул. К. Маркса, 41. На конверті обов'язково зробити помітку: «Конкурс клубу «Кіровоград — Толбухін».

Підсумки конкурсу будуть підбиті під час XVII засідання міжнародного клубу, яке відбудеться у вересні нинішнього року.

Переможці конкурсу будуть нагороджені Почесними грамотами обкому ЛКСМ України та цінними подарунками, їх буде запрошено на засідання клубу.

ЩОБ НЕ ОСЛАБ
СВІЖИЙ ВІТЕР

Перед звітними виборними зборами у школі ніби подув свіжий вітер. Оксану Крупенко, Ларису Калініченко, Олександра Ягольницького та інших членів комітету комсомолу Черубаїської середньої школи все частіше збирали разом спіральні проблеми. І головна: як організовано, по-новому про- вести збори.

ЗВІТИ І ВИБОРИ

В КОМСОМОЛІ

На допомогу собі взяли, перш за все, матеріали XXV з'їзду ВЛКСМ і XXV з'їзду комсомолу України. І все ж, свої збори треба проводити на місцевому матеріалі. Тут і виникали труднощі: на що ж звернути увагу як на першочергове, а про що... Власне, на зборах з'ясувалося, що другорядних справ якраз і не існує.

Секретар комітету комсомолу Оксана Крупенко зробила свій звіт стислим, але повним криптики. Ніби все й прозвувало, де є промахи, за що братися в першу чергу, але ж:

«Як же становить у нашій комсомольській організації? Одні і ті ж комсомольці, які добре навчаються, беруть активну участь у громадсько-корисному житті школи. Серед них: Ігор Пилипенко, Андрій Майдебура, Юра Притула, Іра Теліца. А інших комсомольців і не видно, чи є вони в школі. Це вистачає нашій комсомольській організації бойовисті, ініціативі».

Критичний тон підтримали й інші комсомольці. Десятикласниця, загонова вожака Ольга Пилипенко:

«Прикро, що піонерська дружина дає піонерів рекомендацію про те, що він «хороша людина». А що означає це поняття? Хо-

роша людина не та, яка живе собі тихесенько, не заважає нікому. На мою думку, це людина, яка не байдужа до справ класу, школи. Тому майбутньому комсомольцю треба дати можливість проявити себе».

Ігор Пилипенко, член комітету комсомолу, відповів, що за ідейно-політичну роботу, в своєму виступі зупинився на роботі політгуртків, політклубу.

«Ще питання розглядалося на засіданні комітету комсомолу. Якщо робота політгуртків поліпшилася, то в дитинстві політклубу є ще багато прогалин».

Лариса Бабій, відповідальна за навчальну роботу,

«Не радує той факт, що серед 46 комсомольців лише 4 відмінники. Навчання — наш головний обов'язок. І те, що серед нас є комсомольці-трішки, це робить нам честь. В цьому питанні ми недопрацювали».

Багато на зборах говорилося про виконання комсомольцями доручень, їх участі в трудових справах. Тут же комсомольці вирішили на літній період створити ланку стригалів із учнів 8—9 класів, які будуть працювати на віцефермі. Також комсомольці зобов'язалися виростити у колгоспі імені Карла Маркса цукрові буряки на 10 гектарах, кормові на площі 5 гектарів, картоплю — на 5 гектарах.

Що ж, можна сказати, що збори були бойовими. Але от саме значення «по-новому» комсомольці зрозуміли дещо однобоко. Захотілися критикою і забули детальніше зупинитися на хороших, позитивних справах, які треба б продовжувати далі, які б могли служити за приклад у роботі новообраного комітету. Адже, безсумнівно, що незабаром перед ним постане питання: «То з чого ж почати?». А починати треба негайно, щоб ні в якому разі не ослаб той свіжий вітерець.

С. РІЗНИК,

секретар — завідувач відділом учнівської молоді Новоархангельського райкому комсомолу.

СЬОГОДНІ — ДЕНЬ РАДІО, СВЯТО
ПРАЦІВНИКІВ УСІХ ГАЛУЗЕЙ ЗВ'ЯЗКУ

— Як я став радіожурналістом? — Віктор Дзеркаль на хвилину задумався. Це, мабуть, найперше завдання дружини — вона в мене випускниця факультету журналістики Київського державного університету... Я, за освітою інженер-електрик і до того, як стати редактором районного радіомовлення, працював на радіозустрі — здійснював, так би мовити, технічне забезпечення передач районного радіо...

Ми знаходимося в студії, де Віктор (щоправда, з перервою) працював близько семи років. Коли прийшов сюди вперше, все оснащення студії складалося зі старенького «Репортера», стола, стільця та шафи. Тоді гордість, із якою господар демонструє нині мені свою техніку, можна

зрозуміти. Тут і стереоприймач з програвачем, стереомагнітофон, «Репортер» останньої модифікації — великий за розміром, зручний у користуванні, диктофон.

Двічі на тиждень — від 15 хвилин на сьому до пів на сьому звучать для компаніїв передачі районного радіо. Досить заглянути в квартальний план, щоб переманитися — там у редактора не злічити — тут і питання, що стосуються тваринництва, рільництва, хроніка життя району, сімейний під'їзд, виступи спеціалістів різних галузей... І все це треба вмістити в отих п'ятнадцяти хвилинах.

— Останнім часом, — ділиться своїми думками В. Дзеркаль, — стало легше

працювати в тому розумінні, що люди охочіше діляться своїми думками з приводу тих чи інших недовік, вдаються до критики, бо вірять, що це допоможе справі.

Про дієвість своїх передач Віктор, на відміну від колег з обласного, скажімо, радіо, дізнається безпосередньо від людей. В Компаніївці його знають усі — тут народився й виріс. Отож коли хвалять, то тільки за діло, а як навпаки — то теж напрямки, по-землячому. А то приходять на адресу районного радіо листи. Сьогодні це найчастіше — прохання передати пісню, привітати передовика-односельця. Музична передача районного радіо, певно, найпопулярніша в районі. А крім неї, щомісяця привертають увагу радіожурнали «Юна Компанія», «Атеїст».

Передачі районного радіомовлення все ж несуть переважно інформаційний характер — тама специфіка. Отож мимоволі ми переходимо в розмові на проблеми — труднощі в організації радіомовлення у колгос-

пах району, надмір «офіційоу» тощо.

— Тільки за однієї умови, — каже В. Дзеркаль, — почуваю задоволення, од своєї роботи: якщо вдається зробити цікаву, динамічну передачу з використанням півкопійних записів на місяць. А це можливо лише за систематичної роботи над матеріалом. От саме за цю заглибленість у будні, зазвичай, і люблю свою роботу.

Нашу розмову перериває прихід секретаря комсомольської організації райпобуткомбінату Т. Добрянченко. Це означає: почалася підготовка однієї з наступних передач. По секрету скажемо: йтиметься у ній про необхідність створення НКМ в колгоспній побуткомбіні і про те, що заважає цьому...

С. ПЕТРЕНКО.

На знімку: Віктор Дзеркаль, редактор районного радіомовлення, інформаційний характер — тама специфіка. Отож мимоволі ми переходимо в розмові на проблеми — труднощі в організації радіомовлення у колгос-

Фото В. ГРИБА, смт Компаніївка.

РЕСПУБЛІКАНСЬКИЙ РЕЙД

Голова Олександрівської сільської Ради Добровілля Олександрівського району Л. Г. Ковальова розповіла мені цікавий випадок у їхньому селі: молода мати своє друге дитинця народила вдома і не пам'ятала про це, оскільки була така п'яна. Дитину врятували: швидко допомога доставила її з породею до лікарні вчасно. Але ще довго виходила з матері хміль. Ще чимало минуло часу, поки молода жінка, ховаючи сміх від похмілля очі, запитала: «Де моя дитина?».

ЛИШЕ

Це один із фактів, які виявлені були під час республіканського рейду дружинників — комсомольців в кінці квітня нинішнього року. Метою рейду було виявити молоді і неповнолітні, які зловживають спиртними напоями; встановити суворий контроль за всіма місцями, де провадять своє дозвілля підлітки, схильні до пиятиків, інших негативних проявів.

Перед членами рейдових бригад в першу чергу стояло завдання відігнати неблагополучні сім'ї. Неблагополучні сім'ї... Сьогодні, мабуть, рідко яке село, не кажучи вже про селища й містечка, може похвалитися у нас таких нема. І всюди це лихо коїть горілка.

Підтвердженням є Олександрівська сільська рада: Андрій Бондар і Валентина Шепеля, обом ледве по двадцять п'ять років. Живуть у батьків. Мають четверо дітей.

— Перед новим роком повернувшись із Дніпропетровщини додому, — розповідає голова сільради Лідія Григорівна, — п'ють. Мало в нас своїх неблагополучних, а тут нате вам ще. На роботу не хочуть ходити. В нього за три місяці (всього виходило)...

Молодих «хазяїв» ми не застали вдома.

— Як вони хазяї? — жаліється нам своїм горем старі батьки й мати. — Ми ж їм від нового року хліб у магазині купуємо. А во-

ни п'ють. За що п'ють, де беруть — ми не знаємо. Горіж їм діточкам... Вони ж маленькі ще, не розуміють!».

Четверо дітей на руках у діда й баби. Найменшому ще тільки вчиться ходити: стоїть на ліжечку, тримається за підвіконня й усміхається — у вино. Наче виглядає батька з матір'ю.

— Поничемо на засідання комісії, послухаємо, — сказала після відвідин відповідальний секретар комісії у справах неповнолітніх Добровілля Тетяна Кривоносова.

Тими днями рейдова бригада записала на одну таку сім'ю.

Пияцтво — страшна хвороба на тілі нашого суспільства, їй треба лікува-

ОКРЕМІ

ти. Республіканський рейд комсомольців — дружинників сприяв виявленню цих «ран».

Сумне враження залишається після відвідин неблагополучних сімей. Запустіння на подвір'ї, безладдя в хаті, байдужість — на лиці.

— Ну хоч би один алкоголь зізнався, що він сам у всьому винен! — з розпачем говорить Лідія Григорівна.

Так, вони, пияки, винні. Але нам від цього не повинно бути легше. Бо ж вони живуть серед нас.

В Новоукраїнському районі рейдова бригада посеред білого дня мала нагоду «познайомитися» із дев'ятнадцятирічною Оленою Хилінською. На території колгоспу «Росія».

Майже випадково. Вона сиділа на лавчці під тиницею і на прохання підна-зати адресу відповідала, не піднімаючи голови. Бо п'яна. Сором підійти? Ще добре, коли так (рідко який гордий п'яниця здатний соромитися) — це є надія, що совість прокинеться й заговорить.

В колгоспі імені Ленінського комсомолу члени рейдової попередили бійну, яку зривався затіяти підпийний учень сільськогосподарського технікуму

Віктор Тітенко. Ще тільки сходившись до клубу хлопці і дівчата, ще, як кажуть, був не вечір...

До речі, про роботу клубів за матеріалами рейду можна було б повести окрему розмову. Ось лише кілька фактів з Устинівського району. Ніді відпочивати хлопцями і дівчатами районного центру, бо вже скільки часу не відчиняються їм двері районного будинку культури. Причина проста — приміщення не відповідає вимогам. Тож нічого й говорити про дискотеки, роботу гуртків художньої самодіяльності чи інші цікаві заходи. Кіно подивитися ідуть комсомольці в колгоспний клуб на край селища.

Врешті, й у багатьох селах ця проблема не розв'язана. Рейдова бригада виявила шість сільських будинків культури

не кожен, відомо, знайде чим зайняти себе в напівпорожній хаті. За прикладами далеко ходити не треба. Того ж таки дня рейдова бригада в клубі колгоспу імені Кірова Устинівського району не потрапила через центральні двері, бо вони були замкнені. Але чулися же голоси зсереди них. Хід на задвірках пропустив комсомольських дружинників до молодих хлопців, які безтурботно гаяли час за пляшкою... самому.

Незатишно в вільний час не тільки устинівським комсомольцям. Результати рейду назвали доволі адрес.

Незатишно учням Гайворонського профтехучилища у своєму гуртожитку. Незатишно не тільки в кімнатах, де стоїть по вісім-дев'ять ліжок у кожній, а й у червоному кутку: тут проводять своє дозвілля учні. Та чи провадять? — це теж суттєве запитання. Бо єдине, що може покликати сюди хлопців і дівчат, — телевізор. Брудно, стільці поламани...

Лише окремі факти... З тих багатьох, що потрапили під руки членам республіканського рейду, який проводився всіма комсомольськими організаціями, дружинниками, молодими працівниками внутрішніх справ, вчителями, студентами області. Виявлено вагомий недолік і в антиалкогольній роботі, і в організації дозвілля молоді. Нині узагальнюються факти, робляться висновки.

Та на цьому рейд не закінчується. Кожен дружинник, кожен комсомолец, повинен пам'ятати про це. Доки є в нашому суспільстві зло, доки схильні до нього молоді хлопці і дівчата.

В. ТЕЛІЖАН.

ФАКТИ...

«А-а, це ота, що...»

КОЛИ ТІ, що знають ще не бачену нами людину, беруться заочно відракомендувати її, ми інтенсивно зосереджуємо увагу не стільки на змісті перших фраз, скільки на інтонації. У ній ловимо ставлення посередника при знайомстві до того, з ким нам доведеться мати справу. Я питаю у працівників Добровеличківського райкому комсомолу про їх землячку культуристку Н. Коваленко і чую «А-а, це ота, що вела дискотеку і...». І пауза. І очі з посмішкою вбік. І вже ясно, що згадана молодда особа — не гордість райкомівців. Скоро з'ясується, що навіть навапи. Роботу вміє організувати, діяльна, але, але... «Розмови про неї нехороші точаться, чути жсякі. Якій Ну... про її аморальну поведінку. В чому це проявляється? Ну...». Ці дані першим секретарем райкому комсомолу В. Новосадом і заступником заворга Л. Стеценком насторожують і загальні характеристики заворга райкому А. Малик конкретизував:

— Якоюсь ми з членами оперативного комсомольського загону дружинників зайшли в районний будинок культури — подивитися, чи немає на дискотеці школярів. Коли бачимо, Коваленко там п'яна і ще кілька дівчат у такому ж стані. Викликали міліцію, склали протокол, а на другий день я подзвонив заступнику директора, щоб її звільнили. Вона вже й раніше розраховувалася, чули, що за «аморалку»... Дитину в батьків за парканом зачинили, а сама...

А сама Наталя надіслала в редакцію густо списані

двадцять шість сторінок у клітинку,

що й стали приводом для мого приїзду в Добровеличківку. Там

зона висвітлює своє життя в ракурсі, що лишилося працівниками райкому чи то замовчаним, чи то непоміченим.

«Розраховувалася з районного будинку культури, пішла працювати у музшколу. Завідуючий відділом культури райвиконкому М. О. Федоров запропонував повернутися в РБК, а його директор А. І. Компанієць сказав, щоб я на ставці художнього керівника вела дискотеку, а згодом мене тарифікують на її ведучого. Я готувала програми, про які писалися в пресі, з ними виїздили в села району, найчастіше в Липняжці. Ці виїзди давали РБК хорошу виручку, але бензину виділяли нам обмаль, ми і

нема гардероба. Зверталася до В. Новосада, хотіла, щоб можна було проводити вечори в кафе. Якоюсь провали там дискотеку, а М. О. Федоров дорігав: «У кафе музика, а в РБК темні». А чого ж він не спитав із керівника ВІА, який з успіхом міг би грати в будинку культури? Керівник ВІА С. Мирчан приходив на роботу ноки заманеться, навіть по телефону його викликали.

Моїм хлопцям спочатку платили 30 процентів надбавки, а коли прибуток дискотек зріс, нам «арішали» до 20 процентів. М. О. Федоров з бухгалтерією вирішили, що то нам і так багато. А ми ж і до першої ночі працюємо, і у вихідні. Та повернувся до исто-

вати, але в усьому розчарувалася».

Тільки перечитати таке, навіть у скороченому вигляді — голова заболить. А бути дійовою особою цих подій, відчувати себе потерпілою, ображеною? Чи, може, з часом все сприймається не так гостро?

Сто грамів для сміливості

— Я вже працюю, — повідомила Наталя, — вихователем у гуртожитку цукрозаводу. Стаж перервався. А дискотеку в Липняжці, як і раніше, веду. Що зараз в

правада. Було, тобто підтверджувалося і Миколою Олександровичем, і його підлеглими практично все, написане Наталею щодо роботи РБК. Навіть те, що ВІА грає на весіллях і провадить армію. Чи розливає привезені з халтури маторичі «Ні-ні, тепер не п'ють», — дружно закрили мене. Звернули увагу на слово «тепер»? Хлопця, котрого мали взяти на місце Наталі, не взяли — вимоги в нього великі. (І в Наталі «вимоги» — то зал їй давай, то роздягалку...). Зараз на дискотеці ре-

Федоров наголошував на одностайній негативній думці більшості членів колективу щодо Н. Коваленко. «Це я її довго жалів, добра бажав, тримав на роботі...». А якого добра бажав Микола Олександрович Наталі, застерігаючи липнянських культуристів, щоб не брали її на роботу?

Працювати на культурно-освітньому поприщі Наталя хоче і може (має відповідну освіту). Я знайшла в нашій газеті за 19 липня минулого року репортаж «Бал молодожонів» — то вона його організувала. Під музику її дискотеки «Вічний рух» танцювали гості. В основному правильним видався мені і її підхід до організації дозвілля. Масового дозвілля, але не власного. Це все про ті ж злочасні «сто грамів». За них ми, є гріх, звикли соромити (тих, хто падає) так: негарно пити жінці, хіба можна пити культуристу, ганебно «неживати» на роботі... Виходить, що в інших випадках це ніби й допустимо. Тоді, на свято, вважай, навіть треба...

А якщо не пити ніколи? Чи втратить щось людина, для якої спиртне перестане існувати? Безумовно. Втратить шанси затіяти скандал, не буде служити предметом пересудів, не матиме можливості втратити контроль над собою. Гадаю, що з приводу таких «збитків» ми б не сумували, а трубили в фанфари. І думаю, що якби Наталя назавсім відмовилася від принципу: «А що, хіба не можна випити?» і стала стриманішою в спілкуванні, але не відмовлялася від намірів «пробавити» зал, апаратуру, шукати нові цікаві сценарії, — вона змогла б дочекатися, щоб про неї говорили:

— А-а, це ота, що на її дискотечні програми не протопишся...

Н. ДАНИЛЕНКО, спецкор «Молодого комунара», Добровеличківський район.

«...Інакше звільню по статті»

НЕ НЕВДАЧІ В РОБОТІ, А МІКРОКЛІМАТ У КОЛЕКТИВІ СТАВ ПРИЧИНОЮ ТОГО, ЩО НЕПОГАННИЙ СПЕЦІАЛІСТ РОЗРАХУВАЛАСЯ. А ВИПЛИНУЛИ НЕГАТИВНО НА ЦЕЙ МІКРОКЛІМАТ І САМА ПРАЦІВНИЦЯ, І КОЛЕГИ, І АДМІНІСТРАЦІЯ

за свої гроші його купували. На селі білети продавали або місцеві культ. працівники, або дочка нашої касирки. А у жовтні касир М. С. Дробот попросила посидіти в касі мене, бо дочка нудилася поїхати. Я погодилася. Тут і трапилося те, через що я зараз без роботи.

Ми з Дробот довіряли одна другій, білети я не переплутала, а коли повернулася, то виявилось, що не вистачає 42 штук. Я злякалася, не знала, нудити вони поділилися, і сказала, що поверну зарплату після зарплати. Розмови про білети створили в колективі напружену обстановку, і в цей час один із дискотечників запропонував М. О. Федорову замість мене взяти хлопця, який мав багато записів, світлодіод. Федоров почав до мене присипуватися. Заступник директора БН велить їхати в село, Федоров не дозволяє. Але ж ми на виїздах заробляли гроші, з яких одержували доплату методисти РБК. Крім дискотечників, таких великих прибутків ніхто не давав. ВІА більше цікавилася халтурами, з яких у бухгалтерію йде мізер, а основне — в кишеню музикантам, і потім вони розпивають з працівниками РБК маторичі. Всі програми готувала я, методисти в цьому участі не брали. М. О. Федоров з ними в РБК грає у більярд іноді до обіду ввечеря. Я обурювалася подібним, і це нікому не подобалося.

Просила я зал для дискотечки, бо в нас тісно,

рй з білетами. У неділю ми з подружкою відзначили день народження і пішли в РБК. Тут ми з касиром знову заспорилися за білети. Я пропонувала заплатити за них пополам. Вона мене обзивала, і тут появилася міліція. Склали протокол, що я напідпитку з'явилася на роботу. Потім були збори, де М. О. Федоров закинував мене в прогулі (а коли в мене має бути вихідний, неясно), в тому, що я в Липняжці була на дискотечі нетверезою, що білети приховувала. Мене й раніше звинувачували в зникненні білетів і підсилювачів. Спочатку мені за той скандал із касиром хотіли дати догану і відсторонити від роботи в дискотечі, залишивши обов'язки художнього керівника, а потім М. О. Федоров змінив збори колективу і, говорив про мене як про злочинця. Велів написати заяву, інакше, сказав, звільню по статті.

Так я опинилася на утриманні в батьків із шестирічним сином. Якоюсь, перекладаючи його іграшки, знайшла ті 42 білети — син подумав, що то блонотини, і взяв собі. Повернула їх. Відповідну душу тільки тим, що на громадських засадах веду дискотеку в Липняжці, де до мене, спасибі, поставилися добре, хоч М. О. Федоров давнина і нагадував мене не брати. Взяв клуб у Липняжці не опалювався, сніг на підлозі, іній на стінах, та молодь усе одно ходила.

А як жити далі мені? Я дуже хотіла б працю-

РБК — не знаю і знати не хочу. Тоді справді випила 100 грамів для хомробості, я визнаю свою вину. Але треба тоді на всіх протоколи складати, і на тих працівників РБК, що в інструменталі п'ють. Чи он тих, що б'ються на дискотечі. Міліції не докличешся, дружинники придуть, подивляться...

...ачи немає школярів, — так, ви пам'ятаєте, зауважив А. Малик. При розмові з Наталею була Л. Стеценко, яка пояснила:

— Учні рвуться туди, тому, що там можна і в брюках з'явитися, і з косметикою на обличчі, а в школах це не дозволяють.

Хто відбиває публіку у ВІА?

М. О. Федоров, на чий адресу скарги висунула найбільше звинувачень, читав Наталичного листа вголос за довгим столом, де зібралися і представники РБК, і райкому комсомолу, і навіть комісії у справах неповнолітніх при райвиконкомі. Читав, раз по раз кидаючи на аудиторію одну з двох реплік: «Бачите, які ми погані» і «Було таке,

жисер драмстудії (якої в РБК немає). Але поки що дискотечі, за словами працівників РБК, хвалитися нічим. Наталя, було, «відбивала» публіку у ВІА, заманюючи до себе своїх знайомих свіжим репертуаром — місцеві музиканти за магнітофонами не встигають його оновлювати...

Слухаючи, як працівники К відстоювали свою версію зникнення білетів: «Вона їх приховувала, бо якби син їх узяв, то потріпав би, а так новенькі», я підходила до думки, що певною мірою Наталі відводилася роль «дівчинки для биття». «Биття» не за невиконання службових обов'язків, а за сукупні обставини, винуватцями яких часом була й не вона. Позицію стороннього спостерігача зайняв і райком комсомолу, по суті не розібравшись у ситуації.

«Чим однобічніша думка, тим доступніша вона для більшості, яка любить, щоб хороше було неодмінно хорошим, а погане — поганим, і яка й слухати не хоче, щоб один і той же предмет містив у собі й хороше й погане», — писав В. Г. Белінський. Я згадала ці слова до того, що М. О.

Міні-футбол

На футбольному майданчику дитячого спортивного клубу «Волгник» відбувся турнір на Кубок міста з міні-футболу серед юних спортсменів 1976—1977 років народження. Ці змагання, в яких беруть участь дитячі клуби обласного центру, ідуть в залік Спар-

такіади «Юність». Тринадцять команд вийшли на старт турніру. До фіналу дійшли дві — ДЮСТК «Зіронка» та «Космос» з ЖЕД

№ 8. Долю вирішальної гри визначив єдиний гол, забитий нападником «Зіронки» Толою Чернявським.

Мотокрос

На одеському міському іподромі відбувся чемпіонат України з мотокросу. Команди шістнадцяти областей республіки та міста Києва виборювали почесні трофеї.

Чесць Кіровоградщини на цих змаганнях захищали гошники Олександрівської автошколи ДТСААФ. В класі мотоциклів з об'ємом двигуна 175 кубічних сантиметрів переможцем став вісімнадцятирічний кандидат у майстри спорту Дмитро Скічко. Це вже шоста медаль юного спортсмена у всеукраїнських та республіканських змаганнях.

Жодного зайвого штриха...

Близько 80 робіт представлено на персональній виставці кіровоградського художника Володимира Олександровича Федорова, що розгорнута у художньому салоні обласного центру.

Ім'я цього художника добре відоме любителям живопису Кіровограда. Понад 40 років присвятив мистецтву улюбленій справі, у його творчому доробку — сотні живописних, графічних робіт. Різнотематичні твори інтенси художника. За своє життя він чимало мандру-

вав, відображаючи у робочому блокноті все, що його цікавило. Жодного зайвого штриха не побачиш у венеційській картині «Пейзаж». Теплотою, ліричністю пронизана й робота «Юність Кіровограда». Яка була написана ще у 1947 році. Зараз уже важко сказати, чи залишилися зараз ці місця, та це й не головне. Адже любов митця до рідної при-

роди не залежить від темпів індустріалізації.

Поруч із панорамою будівельного майданчика, начебто символізуючи єдність праці робітників та селянина, висить робота «Пшениця дозріла». Широке жовте поле, наповнене спільним колом, безприс блакитне небо і асирове сонце...

Увагу глядача привертють ескізи до картини «Страта декабристів», «Т. Г. Шевченко серед казахських рибалок на Аралі», «У Грузії», «Машиніст електроваз Бут В. А.», малюнок до «Наймички» Т. Г. Шевченка тощо.

Роботи Володимира Олександровича Федорова неодноразово демонструвалися на обласних, республіканських, міжнародних виставках.

Г. ХАРИТОНОВ.

Цю самку скорпіона привезли в зоопарк голландського міста Еммен більш як півтора року тому. Протягом року вона пристосувалася до нових умов існування і недавно принесла потомство з шести малюків. Маленькі скорпіончики, судячи з їхньої поведінки, відчувають себе прекрасно, однак не поспішають поривати з матір'ю. Це вони зроблять, коли природа їм підкаже, що вони можуть за себе постояти. Адже не треба забувати, що й у скорпіонів багато ворогів.

Фото АП — ТАРС.

Редактор Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітета ЛКСМ України.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:

316050. МПС, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-54-26; відповідального секретаря — 2-55-65; відділів робітничої молоді та внутрішньоклубового життя, сільської молоді — 2-53-94; пропаганди, листів і масової роботи — 2-59-82; учнівської молоді, морально-естетичного виховання — 2-55-65; військово-патриотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-53-22; оголошень — 4-28-96; коректорської — 3-61-83.

Газета виходить в авторок четвер, суботу Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.